Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

11 iulie 2013 *

„Dumping — Importuri de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (CFL-i) originare din China, din Vietnam, din Pakistan și din Filipine — Expirarea măsurilor antidumping — Reexaminare — Articolul 4 alineatul (1), articolul 5 alineatul (4) și articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 [devenite articolul 4 alineatul (1), articolul 5 alineatul (4) și articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009] — Noțiunea de industrie comunitară — Determinarea prejudiciului — Obligația de motivare”

În cauza T-469/07,

Philips Lighting Poland S.A., cu sediul în Piła (Polonia),

Philips Lighting BV, cu sediul în Eindhoven (Țările de Jos),

reprezentate de L. Catrain González, avocat, și de E. Wright, barrister,

reclamante,

susținute de

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, cu sediul în Hangzhou (China), reprezentată de V. Villante și de M. Gambardella, avocați,

și de

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), cu sediul în Budapesta (Ungaria), reprezentată de P. De Baere, avocat,

intervenientă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat inițial de J.-P. Hix, ulterior de J.-P. Hix și de B. Driessen, în calitate de agenți, asistați inițial de G. Berrisch și de G. Wolf, ulterior de G. Berrisch, avocați,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de H. van Vliet și de K. Talabér-Ritz, în calitate de agenți,

și de

* Limba de procedură: engleza.

Osram GmbH, cu sediul în München (Germania), reprezentată de R. Bierwagen, avocat,

interveniente,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 1205/2007 al Consiliului din 15 octombrie 2007 de impunere a unor taxe antidumping asupra importurilor de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (CFL-i) originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări a măsurilor care urmează să expire, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96, și de extindere asupra importurilor aceluiași produs expediat din Republica Socialistă Vietnam, Republica Islamică Pakistan și Republica Filipine (JO L 272, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnii S. Papasavvas, președinte, K. O'Higgins (raportor) și D. Gratsias, judecători,

grefier: doamna J. Weychert, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 5 septembrie 2012,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Reglementarea antidumping de bază aplicabilă situației de fapt din speță este constituită de Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2117/2005 al Consiliului din 21 decembrie 2005 (JO L 340, p. 17) (denumit în continuare „regulamentul de bază"). Regulamentul de bază a fost ulterior înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22).

2 Articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază [devenit articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009] prevede:

„În sensul prezentului regulament, prin termenul «prejudiciu» se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii comunitare, pericolul de prejudiciu important adus unei industrii comunitare sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol."

3 Articolul 4 alineatul (1) din regulamentul de bază [devenit articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009] precizează printre altele:

„În sensul prezentului regulament, se înțelege prin «industrie comunitară» totalitatea producătorilor comunitari de produse similare sau cei dintre ei ale căror producții suplimentare constituie un procent semnificativ în sensul articolului 5 alineatul (4) din producția comunitară totală a acestor produse; cu toate acestea:(a)

în cazul în care producătorii au legături cu exportatorii sau cu importatorii sau sunt ei înșiși importatori ai produsului care se presupune că face obiectul unui dumping, expresia «industrie comunitară» poate fi interpretată ca desemnând restul producătorilor [...]”

4 Articolul 5 alineatul (1) primul paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 5 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1225/2009] are următorul cuprins:

„Sub rezerva dispozițiilor alineatului (6), se deschide o anchetă care vizează stabilirea existenței, gradului și efectului oricărui dumping în urma înaintării în scris a unei plângeri de către orice persoană fizică sau juridică sau de către orice asociație care nu are personalitate juridică, care acționează în numele industriei comunitare.”

5 Potrivit articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază [devenit articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1225/2009]:

„Nu se deschide o anchetă, în conformitate cu alineatul (1), decât în cazul în care s-a stabilit, pe baza unei examinări a gradului de susținere sau de opoziție a producătorilor comunitari ai produsului similar față de plângerea formulată, că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia. Se consideră că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia în cazul în care ea este susținută de producători comunitari ale căror producții reprezintă în total mai mult de 50 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. Cu toate acestea, nu se deschide o anchetă în cazul în care producătorii comunitari care susțin în mod expres plângerea reprezintă mai puțin de 25 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară.”

6 Articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază [devenit articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009] prevede că, „[î]n cazul în care o plângere este retrasă, procedura poate fi încheiată, cu excepția cazului în care încheierea ei nu este în interesul Comunității”.

7 Articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază [devenit articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1225/2009] prevede printre altele:

„În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există dumping și prejudiciu care rezultă din acesta și că interesul Comunității necesită o acțiune în conformitate cu articolul 21, se impune o taxă antidumping definitivă de către Consiliu, care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei prezentată după consultarea comitetului consultativ.”

8 Articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009] prevede printre altele:

„O măsură antidumping expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii comunitari sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării.”

9 Articolul 11 alineatul (5) din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1225/2009] prevede printre altele:

„Dispozițiile pertinente din prezentul regulament referitoare la procedurile și la desfășurarea anchetelor, cu excepția celor care privesc termenele, se aplică oricărei reexaminări efectuate în temeiul alineatelor (2), (3) și (4) [ale prezentului articol].”

Istoricul cauzei

10 Reclamantele, pe de o parte, Philips Lighting Poland S.A. (în continuare „Philips Poland”), care este o societate de drept polonez care produce, la sediul său din Piła (Polonia), lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (denumite în continuare „CFL-i”) și care, la momentul producerii situației de fapt, importa din China cantități importante de CFL-i, destinate revânzării în Uniunea Europeană, și, pe de altă parte, Philips Lighting BV (în continuare „Philips”), care este o societate de drept olandez care produce componente pentru CFL-i la Roosendaal (Țările de Jos) și exercită activități de cercetare și de dezvoltare în domeniul CFL-i, sunt deținute în proporție de 100 % de societatea de drept olandez Koninklijke Philips Electronics NV.

11 La 16 iulie 2001, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1470/2001 privind instituirea unui drept antidumping definitiv și perceperea cu titlu definitiv a dreptului provizoriu instituit la importurile de [CFL-i] originare din Republica Populară Chineză (JO L 195, p. 8, Ediție specială, 11/vol. 24, p. 105). Acest regulament a instituit taxe antidumping definitive cuprinse între 0 și 66,1 % pentru importurile menționate.

12 La 6 iunie 2005, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 866/2005 de extindere a măsurilor antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1470/2001 pentru importurile de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (LFC) originare din Republica Populară Chineză la importurile aceluiași produs expediat din Republica Socialistă Vietnam, Republica Islamică Pakistan și Republica Filipine (JO L 145, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 40, p. 163).

13 Regulamentele nr. 1470/2001 și nr. 866/2005 au fost modificate prin Regulamentul (CE) nr. 1322/2006 al Consiliului din 1 septembrie 2006 (JO L 244, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 48, p. 187).

14 La 14 octombrie 2005, Comisia a publicat un aviz de expirare iminentă a măsurilor antidumping sus-menționate (JO C 254, p. 2).

15 La 18 aprilie 2006, Comisia a fost sesizată cu o cerere de reexaminare a măsurilor menționate, formulată de Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated (în continuare „2CFL-i”), în numele Osram GmbH, în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

16 La 12 iunie 2006, Comisia a adresat un chestionar celor patru producători comunitari de CFL-i, și anume GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), Osram, Philips Poland și SLI Sylvania Lighting International (denumită în continuare „Sylvania”), care să îi permită să stabilească dacă producătorii care susțin cererea de reexaminare sunt suficient de reprezentativi.

17 La 28 iunie 2006, reclamantele au formulat un răspuns comun la chestionarul menționat la punctul anterior, în care, printre altele, arătau că s-au opus deschiderii unei proceduri de reexaminare. În schimb, în răspunsul lor, GE Hungary și Osram au arătat că erau în favoarea deschiderii unei astfel de proceduri. În ceea ce privește Sylvania, aceasta nu a răspuns la chestionar.

18 Întrucât a concluzionat, după consultarea comitetului consultativ instituit conform articolului 15 din regulamentul de bază (devenit articolul 15 din Regulamentul nr. 1225/2009), că există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei reexaminări în temeiul articolului 11 alineatul (2) din același regulament, Comisia a publicat un aviz de deschidere a unei astfel de proceduri în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 19 iulie 2006 (JO C 167, p. 13) și a inițiat o anchetă privind perioada cuprinsă între 1 iulie 2005 și 30 iunie 2006.

19 În continuare, Comisia a trimis un chestionar tuturor părților vizate, printre care cei patru producători comunitari de CFL-i și importatorii comunitari de CFL-i.

20 La 8 septembrie 2006, Philips Poland a răspuns la chestionarul care i-a fost adresat în calitate de producător comunitar și, la 18 septembrie 2006, la cel care i-a fost adresat în calitate de importator comunitar.

21 În noiembrie 2006, Comisia a efectuat vizite de verificare la fața locului, printre altele la reclamante și la ceilalți trei producători comunitari de CFL-i.

22 Prin scrisoarea din 26 noiembrie 2006, GE Hungary a indicat Comisiei că nu mai era în favoarea menținerii măsurilor antidumping în cauză.

23 Prin scrisoarea din 30 noiembrie 2006, reclamantele au solicitat Comisiei să precizeze dacă, având în vedere poziția adoptată astfel de GE Hungary, se putea considera în continuare că cererea de reexaminare era susținută de industria comunitară, așa cum este menționată la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. Acestea susțineau că 2CFL-i nu acționa decât în numele Osram, că aceasta era singurul producător comunitar de CFL-i care dorea menținerea măsurilor antidumping în cauză și că producțiile însumate de CFL-i ale Philips Poland și GE Hungary reprezentau peste 50 % din producția comunitară totală de CFL-i.

24 Prin două scrisori din data de 19 decembrie 2006, Sylvania a comunicat Comisiei că, în opinia sa, nu era în interesul Comunității să fie menținute măsurile antidumping în cauză.

25 La 10 ianuarie 2007, Philips Poland a prezentat Comisiei observații scrise referitoare la problema prejudiciului, precum și la cea a interesului comunitar. În aceste observații, ea susținea din nou că Osram nu reprezenta industria comunitară.

26 În ziua următoare, reclamantele au participat la o audiere la sediul Comisiei, în cursul căreia au prezentat strategia lor de aprovizionare a Comunității cu CFL-i, au pus din nou la îndoială faptul că Osram ar fi putut reprezenta industria comunitară și au preconizat încheierea anchetei.

27 La 6 februarie 2007, reclamantele au furnizat informații suplimentare Comisiei.

28 La 14 februarie 2007, reclamantele au prezentat observații scrise cu privire la comentariile pe care 2CFL-i le-a formulat, la 5 februarie 2007, ca răspuns la o scrisoare a Comisiei din 19 ianuarie 2007. Ele reiterau în special că Osram nu reprezenta industria comunitară și solicitau din nou încheierea anchetei.

29 La 20 martie 2007, Comisia a adresat un chestionar suplimentar producătorilor comunitari, la care Philips Poland a răspuns la 10 aprilie 2007.

30 La 23 aprilie 2007, Comisia a efectuat o a doua vizită de verificare la fața locului la Philips Poland. La 27 aprilie 2007, aceasta a comunicat Comisiei informații ca răspuns la anumite întrebări care au fost adresate cu ocazia acestei vizite.

31 La 10 iulie 2007, Comisia a întocmit un document de informare care expunea faptele esențiale și considerațiile în temeiul cărora intenționa să propună încheierea reexaminării măsurilor antidumping în cauză (denumit în continuare „documentul de informare din iulie 2007”). În acest document, ea constata în special că cei patru producători comunitari trebuiau să fie incluși în producția comunitară totală în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază. Comisia indica de asemenea că cerințele referitoare la nivelul de susținere a cererii de reexaminare prevăzute la articolul 5 alineatul (4) din acest regulament trebuiau îndeplinite atât la depunerea acestei cereri, cât și în cursul anchetei. Pe de altă parte, ea constata că, în prezenta cauză, în momentul deschiderii reexaminării, cererea era susținută de o proporție majoră a producției comunitare, dar că situația s-a schimbat în

cursul anchetei. După ce a arătat că producția cumulată a producătorilor care se opuneau cererii reprezenta deja ceva mai mult de 50 % din producția comunitară totală, Comisia a concluzionat că măsurile antidumping în cauză trebuiau abrogate, iar procedura de reexaminare trebuia închisă.

32 La 24 iulie 2007, Philips Poland a prezentat observații cu privire la documentul de informare din iulie 2007, în care era de acord cu concluzia Comisiei. La 25 iulie 2007, 2CFL-i a prezentat observații cu privire la același document.

33 La 31 august 2007, Comisia a întocmit un document de informare generală (denumit în continuare „documentul de informare generală”), în care concluziona că perioada de aplicare a măsurilor antidumping în cauză trebuie prelungită cu un an. Ea arăta în special că, „[p]rin analogie cu articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază, care prevede că Comunitatea poate lua măsuri chiar dacă o plângere a fost retrasă, dacă aceasta este în interesul Comunității, instituțiile comunitare consideră că nu este necesar, în această cauză, să se ia o decizie privind articolul 4 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, în măsura în care [...] este în interesul Comunității să se prelungească măsurile pentru [o perioadă de un an]”. Comisia adăuga că, pentru aprecierea prejudiciului, a ținut cont de situația societății care susținea cererea de reexaminare.

34 La 11 septembrie 2007, Philips Poland a prezentat observații cu privire la documentul de informare generală, în care se opunea concluziei Comisiei și critica în special aplicarea de către aceasta prin analogie a articolului 9 alineatul (1) din regulamentul de bază.

35 La 14 septembrie 2007, Comisia a prezentat, după consultarea comitetului consultativ, o propunere de regulament al Consiliului de instituire a unor taxe antidumping asupra importurilor de CFL-i originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări a măsurilor care urmează să expire, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din [r]egulamentul [de bază], și de extindere a acestor măsuri asupra importurilor aceluiași produs expediate din Republica Socialistă Vietnam, Republica Islamică Pakistan și Republica Filipine.

36 La 15 octombrie 2007, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1205/2007 de impunere a unor taxe antidumping asupra importurilor de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (CFL-i) originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări a măsurilor care urmează să expire, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96, și de extindere asupra importurilor aceluiași produs expediat din Republica Socialistă Vietnam, Republica Islamică Pakistan și Republica Filipine (JO L 272, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”). Taxele antidumping impuse sunt menținute la cote între 0 și 66,1 %, pentru o perioadă de un an.

37 În considerentele (20)-(46) ale regulamentului atacat, Consiliul a examinat dacă expirarea măsurilor antidumping în cauză putea determina continuarea sau reapariția dumpingului. În considerentul (46), Consiliul a concluzionat în sens afirmativ.

38 În considerentele (47)-(93) ale regulamentului atacat, Consiliul a efectuat analiza probabilității unei continuări sau a unei reapariții a prejudiciului.

39 Pentru această analiză, Consiliul a ținut cont de situația „societății care susține cererea”, și anume Osram [considerentul (51)]. În această privință, în considerentul (49) al regulamentului atacat, Consiliul a amintit că, în cursul anchetei, cei patru producători comunitari care au cooperat la aceasta au făcut obiectul unei examinări în raport cu articolul 4 alineatul (1) și cu articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază și a indicat că „[r]ezultatele detaliate [ofereau] o imagine complexă a unui sector a cărui structură [părea] să fie în evoluție și în care părerile [erau] împărțite, cel mai mare producător din punctul de vedere al volumelor de producție fiind în favoarea continuării măsurilor, iar ceilalți fiind împotrivă”. În considerentul (50) al regulamentului atacat, Consiliul a arătat că producția principalului producător, în speță Osram, reprezenta în jur de 48 % din producția comunitară, ceea ce „[reprezenta], prin urmare, o proporție majoră” din aceasta. El a adăugat că norma care figurează la articolul 9

alineatul (1) din regulamentul de bază, potrivit căreia „Comunitatea [putea] lua măsuri chiar și în cazul retragerii unei plângeri, dacă acest lucru [era] în interesul Comunității”, „se [aplica] *mutatis mutandis* și în cazul unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor, în care nu [avea] loc o retragere completă a unei plângeri, dar un producător comunitar major continu[a] să fie în favoarea măsurilor”. El a indicat de asemenea că, „[c]u condiția ca producătorul respectiv să [fi reprezentat] o proporție majoră din industria comunitară, cum [era] cazul aici, datele sale despre prejudiciu constitui[au] cele mai bune date disponibile”.

40 În finalul analizei, Consiliul a concluzionat că „[exista] probabilitatea ca dumpingul prejudiciabil să continue sau să reapară, în cazul în care ar expira măsurile antidumping [în cauză]” [considerentul (93)].

41 În considerentele (94)-(116) ale regulamentului atacat, Consiliul, referindu-se la articolul 9 alineatul (1) și la articolul 21 din regulamentul de bază, a verificat dacă menținerea măsurilor antidumping în cauză ar fi fost în interesul Comunității și, dacă da, pentru ce perioadă. El a apreciat că o desființare a acestor măsuri ar fi fost conformă cu „interesul global al părților vizate”, după ce a constatat, printre altele, că „însăși industria comunitară [depindea] puternic de importurile din [China] pentru a satisface cererea care [creștea] în ritm rapid, anumiți producători comunitari nu [erau] în favoarea menținerii măsurilor și s-a demonstrat că acestea [aveau] o influență considerabilă asupra prețurilor de consum și, prin urmare, asupra alegerii consumatorilor între lămpi CFL-i și lămpile incandescente, cu o eficiență mai scăzută” [considerentele (115) și (116)]. Cu toate acestea, Consiliul, comparând interesele Osram cu „interesele care se află în joc, în special cele ale celorlalți producători comunitari”, a considerat că este în interesul pe termen scurt al Comunității ca măsurile să fie menținute pentru o perioadă de adaptare suplimentară [considerentul (116)]. Mai precis, el a apreciat că este necesar ca măsurile să fie menținute numai pentru o perioadă de un an, dat fiind că, după această perioadă, „efectele negative probabile asupra consumatorilor și a altor operatori ar fi disproporționate față de avantajele acestor măsuri pentru producătorii comunitari” [considerentul (116)].

42 În temeiul articolului 2, regulamentul atacat a rămas în vigoare până la data de 18 octombrie 2008.

Procedura și concluziile părților

43 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 21 decembrie 2007, reclamantele au introdus prezenta acțiune.

44 Prin actele depuse la grefa Tribunalului la 27 martie și, respectiv, la 3 aprilie 2008, Osram și Comisia au formulat cereri de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Consiliului.

45 Prin actele depuse la grefa Tribunalului la 27 martie și, respectiv, la 15 aprilie 2008, Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (în continuare „Hangzhou”) și GE Hungary au formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor reclamantelor.

46 Cererile de intervenție au fost comunicate părților, care și-au prezentat observațiile în termenele acordate.

47 Prin scrisorile depuse la grefa Tribunalului la 27 aprilie, la 16 mai și, respectiv, la 11 iunie 2008, reclamantele au adresat Tribunalului o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate pentru anumite pasaje din unele documente anexate la cererea introductivă în privința Hangzhou, a Osram și a GE Hungary. Ele au depus în acest scop o versiune neconfidențială a documentelor vizate.

48 Prin două ordonanțe din 9 iunie 2008, președintele Camerei a patra a Tribunalului a admis cererile de intervenție formulate de Osram și de Comisie. Acesta a decis, în ceea ce privește Osram, că i se va transmite o versiune neconfidențială a tuturor actelor de procedură și că va fi invitată să își prezinte observațiile în această privință. Osram nu a depus observații în termenul care i-a fost acordat în acest scop.

49 Prin Ordonanța din 9 octombrie 2008, președintele Camerei a patra a Tribunalului a admis cererile de intervenție formulate de Hangzhou și de GE Hungary. El a decis să li se transmită o versiune neconfidențială a tuturor actelor de procedură și să li se solicite să își prezinte observațiile în această privință. Acestea nu au depus observații în termenul care le-a fost acordat în acest scop.

50 Osram, Hanghzou și GE Hungary au depus memorii în intervenție. Reclamantele au prezentat observații privind memoriul în intervenție al Osram în termenul acordat. Consiliul a prezentat observații cu privire la memoriile în intervenție ale Hanghzou și GE Hungary în termenul acordat. Comisia nu a depus un memoriu în intervenție.

51 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a cincea, căreia i-a fost atribuită, în consecință, prezenta cauză.

52 În temeiul raportului judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, a invitat reclamantele să depună anumite documente, iar Consiliul să răspundă la anumite întrebări scrise. Reclamantele și Consiliul au dat curs acestei cereri în termenele stabilite.

53 Întrucât un membru al camerei nu a putut să participe la ședință în prezenta cauză, președintele Tribunalului a desemnat, în aplicarea articolului 32 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, un alt judecător pentru completarea camerei.

54 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 5 septembrie 2012.

55 Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat în întregime sau în măsura în care le privește;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată;

— obligarea Osram la plata cheltuielilor de judecată aferente intervenției.

56 Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată;

— obligarea Hangzhou și a GE Hungary la plata cheltuielilor de judecată legate de intervenția lor.

57 Comisia solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

58 Hangzhou și GE Hungary solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

59 Osram solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

60 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, în duplică, Consiliul a exprimat îndoieli cu privire la admisibilitatea acțiunii ținând seama de problema dacă reclamantele erau vizate în mod individual de regulamentul atacat, susținând că elementele pe care le invocau în înscrisurile lor în acest temei nu erau suficiente pentru a le individualiza, față de acest regulament, în raport cu orice alt operator economic.

61 În această privință, trebuie amintit că instanța Uniunii are dreptul de a aprecia, potrivit împrejurărilor fiecărei spețe, dacă buna administrare a justiției justifică respingerea pe fond a acțiunii, fără pronunțarea prealabilă cu privire la admisibilitate (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 26 februarie 2002, Consiliul/Boehringer, C-23/00 P, Rec., p. I-1873, punctele 51 și 52, și Hotărârea Curții din 23 martie 2004, Franța/Comisia, C-233/02, Rec., p. I-2759, punctul 26).

62 În împrejurările prezentei cauze, Tribunalul consideră că, pentru economia de procedură, trebuie examinate de la bun început motivele invocate de reclamante, fără a se pronunța în prealabil cu privire la admisibilitatea prezentei acțiuni în anulare, aceasta fiind, în orice caz și pentru motivele prezentate mai jos, nefondată.

63 În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive, întemeiate, primul, pe o încălcare a articolului 3 alineatul (1), a articolului 9 alineatul (4) și a articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, al doilea, pe o încălcare a articolului 9 alineatul (1) din același regulament și, al treilea, pe o încălcare a obligației de motivare.

64 Primele două motive trebuie analizate împreună, din moment ce se suprapun.

Cu privire la primul și la al doilea motiv, întemeiate, pe de o parte, pe o încălcare a articolului 3 alineatul (1), a articolului 9 alineatul (4) și a articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază și, pe de altă parte, pe o încălcare a articolului 9 alineatul (1) din același regulament

65 În cadrul primului motiv, reclamantele pretind că Consiliul a încălcat articolul 3 alineatul (1), articolul 9 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, în măsura în care nu a stabilit că expirarea măsurilor antidumping în cauză ar fi favorizat continuarea sau reapariția prejudiciului în privința industriei comunitare, astfel cum aceasta este definită la articolul 4 alineatul (1) coroborat cu articolul 5 alineatul (4) din același regulament. Ele critică Consiliul întrucât a estimat, în considerentul (50) al regulamentului atacat, că producția Osram reprezenta o „proporție majoră” din producția comunitară totală, deși nu însuma decât aproximativ 48 % din aceasta. Ele susțin că, în consecință, Osram nu putea fi considerată ca reprezentând industria comunitară, iar Consiliul nu putea să se întemeieze pe datele acestei societăți pentru a aprecia prejudiciul în privința industriei menționate.

66 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că Consiliul nu era autorizat să recurgă, în prezenta cauză, la articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază.

67 În primul rând, reclamantele contestă faptul că norma prevăzută de această dispoziție poate fi aplicată *mutatis mutandis* în cadrul unei anchete de reexaminare în temeiul expirării măsurilor antidumping în ipoteza în care nu a existat o retragere completă a cererii de reexaminare, ci numai o scădere a nivelului de susținere a acesteia. Nimic din litera – care, de altfel, ar fi clară și nu ar necesita nicio interpretare – sau din economia dispoziției menționate nu ar permite extinderea sa pentru a acoperi o astfel de situație. Dacă interpretarea Consiliului cu privire la articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază ar trebui admisă, acest fapt ar avea ca efect conferirea în favoarea acestuia a unei noi competențe, potențial foarte extinsă. În plus, aceasta ar lipsi de orice esență cerința înscrisă la articolul 3 alineatul (1), la articolul 9 alineatul (4) și la articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, potrivit căreia existența unui prejudiciu adus „industriei comunitare”, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) din același regulament, trebuie demonstrată pentru a putea fi impuse taxe antidumping. Consiliul ar putea astfel să pretindă că are competența de a acționa în ceea ce percepe ca fiind interesul Comunității fără a trebui să dovedească existența unui prejudiciu pentru industria menționată.

68 În al doilea rând, reclamantele contestă că articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază conferă Consiliului o putere de apreciere pentru a defini industria comunitară în scopul evaluării prejudiciului. Această dispoziție ar permite numai continuarea anchetei ca urmare a retragerii cererii de reexaminare și nu ar determina inaplicabilitatea articolului 4 alineatul (1) și a articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază.

69 Hangzhou și GE Hungary susțin, în esență, aceleași argumente ca și reclamantele.

70 Consiliul și Osram evaluează împreună primul și al doilea motiv.

71 Consiliul, în primul rând, susține că el și Comisia (denumite în continuare „instituțiile”) au aplicat corect, *mutatis mutandis*, articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază. Printr-un raționament *a maiore ad minus* (cine poate mai mult poate și mai puțin), el arată că, dacă această dispoziție permite instituțiilor să urmeze procedura atunci când plângerea este retrasă în întregime, ea le permite în mod necesar să o urmeze și atunci când este retrasă numai o parte din susținerea cererii de reexaminare. Consiliul precizează că dispoziția menționată nu permite instituțiilor să continue să impună măsuri antidumping, ci numai să continue ancheta dacă estimează că interesul Comunității o cere.

72 Consiliul, în al doilea rând, arată că, dacă instituțiile decid să aplice articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază, ele trebuie atunci să determine care sunt producătorii comunitari care fac parte din industria comunitară în scopul evaluării prejudiciului, ținând cont de particularitățile speței. Acesta arată că, în cazul în care cererea de reexaminare este retrasă sau în care susținerea anchetei nu mai este suficientă, instituțiile se confruntă cu o situație în care, pentru evaluarea prejudiciului, nu mai dispun de o „industrie comunitară” în sensul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. Consiliul precizează că, în prezenta cauză, instituțiile, în cadrul largii lor puteri de apreciere, au optat pentru reținerea Osram întrucât era singurul producător care susținea cererea, producția sa reprezenta aproape 50 % din producția totală a produsului similar realizată în Comunitate și ar fi avut calitatea de a acționa „dacă faptul însuși (schimbarea de poziție a GE [Hungary]) care condu[sese] la aplicarea articolului 9 alineatul (1) din regulamentul de bază nu ar fi avut loc”.

73 Comisia și Osram contestă argumentele reclamantelor.

74 În primul rând, trebuie analizate argumentele părților privind recurgerea de către instituții, în prezenta cauză, la articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază.

75 Este necesar să se constate că, după cum, de altfel, nu se contestă între părți, la momentul deschiderii procedurii de reexaminare în cauză, cererea de reexaminare a fost formulată „de producătorii comunitari sau în numele lor”, astfel cum impune articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, în sensul că, conform articolului 5 alineatul (4) din acest regulament, aplicabil procedurilor de

reexaminare în temeiul articolului 11 alineatul (5) din același regulament, ea era susținută în mod expres de producători comunitari reprezentând peste 25 % din producția totală a produsului similar realizată în industria comunitară și ale căror producții cumulate constituiau peste 50 % din producția totală a produsului similar realizată de partea din industria comunitară care și-a exprimat susținerea sau opoziția față de această cerere. Astfel, cererea menționată a fost formulată de 2CFL-i, în numele Osram, și a fost susținută în mod expres de aceasta din urmă, precum și de GE Hungary, care reprezentau împreună peste 50 % din producția comunitară totală de CFL-i. În ceea ce privește ceilalți doi producători comunitari, și anume Philips Poland și Sylvania, la momentul respectiv, primul și-a exprimat opoziția față de cererea de reexaminare, în timp ce al doilea nu a adoptat nicio poziție.

76 În acest moment, Comisia putea concluziona în mod întemeiat că cererea de reexaminare beneficia de o susținere suficientă conform articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază cu atât mai mult cu cât, astfel cum reiese din dosar și cum părțile nu contestă, numai Osram reprezenta peste 25 % din producția comunitară și avea o producție mai mare decât cea a singurului producător comunitar care se opunea cererii menționate, în speță Philips Poland. Trebuie adăugat că, în această etapă, nu era necesar să se stabilească de către Comisie, având în vedere articolul 4 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, dacă Philips Poland, care avea relații cu doi producători-exportatori din China, de unde importa între 70 și 80 % din cantitățile de CFL-i pe care le revindea pe piața comunitară, trebuia sau nu trebuia să fie exclusă din producția comunitară. Astfel, dacă aceasta ar fi fost situația, concluzia menționată anterior ar fi fost doar consolidată.

77 Cu toate acestea, situația s-a modificat după câteva luni, atunci când, în timpul desfășurării anchetei de reexaminare, mai întâi GE Hungary și ulterior Sylvania au comunicat Comisiei că se opun menținerii măsurilor antidumping în cauză, ceea ce a avut drept consecință faptul că nivelul susținerii cererii de reexaminare, deși a rămas dincolo de pragul de 25 % menționat la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, a rămas totuși inferior celui de 50 % menționat în aceeași dispoziție. Astfel, singurul producător comunitar care continua să susțină această cerere, și anume Osram, reprezenta 48 % din producția comunitară totală de CFL-i, ceilalți trei producători care se opuneau reprezentând împreună 52 %.

78 La momentul producerii faptelor, instituțiile considerau că, într-o astfel de situație în care, în cursul anchetei de reexaminare, nivelul susținerii cererii nu depășea unul dintre cele două praguri menționate la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, procedura de reexaminare trebuia încheiată dacă nu se aplica prin analogie articolul 9 alineatul (1) din același regulament. Ele considerau, așadar, că cerințele privind nivelul de susținere a plângerii inițiale sau a cererii de reexaminare prevăzute la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul menționat trebuiau îndeplinite atât în momentul depunerii plângerii menționate sau a cererii, cât și pe tot parcursul anchetei.

79 În consecință, având în vedere diferența foarte mică dintre procentul din producția comunitară care susținea cererea de reexaminare și cel din producția comunitară care se opunea, Comisia a apreciat că este necesar să examineze mai în detaliu aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază în speță. Potrivit Comisiei, astfel, problema dacă Osram, ca unic producător comunitar care continua să susțină cererea de reexaminare, avea calitatea de a acționa în temeiul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază depindea de aspectul dacă oricare dintre cei patru producători comunitari trebuia exclus din producția comunitară în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din același regulament. Această ultimă problemă se punea cu atât mai mult pentru Philips Poland, în special din cauza nivelului foarte ridicat al importurilor sale de CFL-i din China.

80 Astfel, în primul rând, în documentul de informare din iulie 2007, Comisia, după ce a efectuat o astfel de examinare, a apreciat că cei patru producători comunitari trebuiau să fie incluși în producția comunitară. În conformitate cu practica sa descrisă la punctul 78 de mai sus, Comisia a concluzionat, în consecință, că procedura de reexaminare trebuia încheiată și măsurile antidumping în cauză trebuiau abrogate.

81 În al doilea rând, mai exact, ca urmare a observațiilor 2CFL-i privind documentul de informare din iulie 2007, în care aceasta expunea în mod detaliat motivele pentru care, în opinia sa, Philips Poland și GE Hungary trebuiau să fie excluse din producția comunitară în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, Comisia a continuat examinarea acestui ultim aspect și și-a reconsiderat poziția. După cum se arată la punctul 49 din documentul de informare generală, ea a constatat că rezultatele examinării sale „[ofereau] o imagine complexă a unui sector a cărui structură [părea] să fie în evoluție". Această constatare, care nu este repusă în discuție de reclamante în cadrul prezentului litigiu, este susținută efectiv de elementele cuprinse în anexa la documentul de informare generală. Din acesta rezultă în special că, deși Philips Poland importa din China o parte foarte importantă din CFL-i (între 70 și 80 % ca volum) pe care o revindea pe piața comunitară, situația era aceeași pentru Sylvania (între 50 și 60 % ca volum) și, într-o măsură mai mică, pentru GE Hungary (între 30 și 40 % ca volum) și pentru Osram (între 20 și 30 % ca volum). În această anexă se arată de asemenea că Osram și GE Hungary aveau fiecare relații cu un producător-exportator din China, iar Philips Poland cu doi producători-exportatori din această țară. Pe de altă parte, se precizează că Philips Poland, GE Hungary și Sylvania achiziționau din afara Comunității mai mult de jumătate din componentele utilizate pentru fabricarea de CFL-i în cadrul acesteia. Rezultă de asemenea din anexa menționată că cei patru producători comunitari aparțineau unor grupuri multinaționale și că fie aveau sediul social în Comunitate, fie erau filiala unui grup cu sediul într-o țară terță, dar puteau lua toate deciziile comerciale privind strategia de producție, de import și de vânzare a CFL-i în Comunitate. În sfârșit, se arată că fiecare dintre cei patru producători comunitari deținea importante centre de cercetare și de dezvoltare în Comunitate.

82 Având în vedere aceste diferite elemente, trebuie recunoscut că era dificil pentru Comisie să determine cu certitudine care producător comunitar trebuia exclus din producția comunitară în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, presupunând că ar fi fost cerută o astfel de excludere. Astfel, în special, deși procentul foarte ridicat de importuri de CFL-i din China ale Philips Poland punea serios în discuție posibilitatea de a o include pe aceasta în producția comunitară, aceeași îndoială putea exista în privința Sylvania, al cărei procent de importuri era de asemenea foarte ridicat. În aceste împrejurări, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 50 din documentul de informare generală, Comisia a decis să lase deschisă problema dacă cei patru producători comunitari făceau parte cu toții din producția comunitară în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază și, prin urmare, dacă cererea de reexaminare avea încă gradul de susținere impus la articolul 5 alineatul (4) din acest regulament. Comisia a apreciat astfel că, în urma retragerii de către GE Hungary a susținerii sale pentru cererea de reexaminare și a opoziției față de aceasta manifestate de Sylvania, situația din speță era analogă cu cea a retragerii plângerii, prevăzută la articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază, și, aplicând prin analogie această ultimă dispoziție, că era în interesul Comunității continuarea procedurii de reexaminare.

83 Analiza Comisiei expusă la punctele 81 și 82 de mai sus a fost susținută de Consiliu în regulamentul atacat, astfel cum rezultă din considerentele (50) și (94), precum și din anexă.

84 Trebuie să se arate că Tribunalul a statuat deja că articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază nu conține nicio obligație a Comisiei de a încheia o procedură antidumping în curs atunci când nivelul de susținere a plângerii a coborât sub un prag minim de 25 % din producția comunitară. Astfel, acest articol nu privește decât gradul de susținere a plângerii necesar pentru a permite Comisiei să deschidă o procedură (Hotărârea Tribunalului din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, T-249/06, Rep., p. II-383, punctul 139).

85 Trebuie să se arate că, în susținerea aprecierii sus-menționate, Tribunalul a invocat în mod expres cuprinsul articolului 9 alineatul (1) din regulamentul de bază, cu toate că, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, punctul 84 de mai sus, plângerea vizată nu a făcut în niciun mod obiectul unei retrageri, astfel cum prevedea această ultimă dispoziție, ci numai se pretindea că nivelul său de susținere a scăzut în cursul procedurii. Această

soluție este perfect logică din moment ce, deși, în conformitate cu dispoziția menționată, Comisia nu este supusă unei obligații de a încheia procedura în cazul retragerii plângerii, soluția trebuie *a fortiori* să fie aceeași în cazul simplei scăderi a nivelului de susținere a acesteia.

86 Articolul 5 alineatul (4) și articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază fiind aplicabile procedurilor de reexaminare în temeiul articolului 11 alineatul (5) din acest regulament, ceea ce este, de altfel, admis de părți, principiile expuse la punctele 84 și 85 de mai sus sunt valabile de asemenea în speță. În consecință, într-adevăr instituțiile aveau dreptul de a continua procedura de reexaminare în pofida faptului că era posibil să nu mai fie atins pragul de 50 % menționat la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază.

87 Este necesar să se arate că, pe plan strict formal, instituțiile nu erau nici măcar obligate să invoce faptul că o continuare a procedurii de reexaminare era în interesul Comunității, astfel cum au procedat în prezenta cauză, și că aceasta rezultă din cuprinsul punctului 50 din documentul de informare generală din iulie 2007, precum și din considerentele (50) și (94) ale regulamentului atacat. Astfel, articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază nu obligă în mod expres instituțiile să țină cont de interesul Comunității decât în ipoteza în care intenționează să încheie procedura ca urmare a retragerii plângerii. Astfel, reiese din această dispoziție că, atunci când are loc o astfel de retragere, instituțiile au posibilitatea, iar nu obligația, de a încheia procedura, dat fiind că totuși nu pot proceda astfel dacă se opune interesul Comunității.

88 Trebuie adăugat că, contrar celor pretinse de reclamante, prin interpretarea Consiliului cu privire la articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază în prezenta cauză, acesta nu și-a arogat nicio nouă competență. Astfel, Consiliul a estimat numai, în mod întemeiat, astfel cum s-a stabilit la punctele 84-87 de mai sus, că această dispoziție permitea instituțiilor continuarea procedurii de reexaminare în pofida faptului că era posibil ca gradul de susținere a cererii de reexaminare să fi coborât sub pragul de 50 %. Cu privire la alte aspecte, după cum reiese cu claritate din regulamentul atacat, Consiliul a decis menținerea măsurilor antidumping în cauză pentru o perioadă suplimentară de un an numai după ce a stabilit, astfel cum îi revenea sarcina, că exista în continuare un dumping, că expirarea acestor măsuri putea favoriza continuarea acestui dumping și a prejudiciului și că o astfel de menținere era în interesul Comunității. Interpretarea reținută de Consiliu nu a avut ca efect, cu atât mai mult, lipsirea de substanță a cerinței potrivit căreia trebuie demonstrată existența unui prejudiciu pentru „industria comunitară”, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) din regulamentul de bază, pentru a putea fi impuse taxe antidumping. Astfel, după cum se va arăta la punctele 90-96 de mai jos, Consiliul a definit în mod corect, în prezenta cauză, industria comunitară pentru determinarea prejudiciului.

89 Rezultă că nu poate fi constatată nicio încălcare a articolului 9 alineatul (1) din regulamentul de bază în prezenta cauză.

90 În al doilea rând, trebuie analizate argumentele părților privind definirea industriei comunitare pentru determinarea prejudiciului.

91 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, o măsură antidumping poate fi menținută dincolo de termenul de cinci ani menționat de această dispoziție numai dacă expirarea sa favorizează continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului, termenul „prejudiciu” fiind înțeles, în temeiul articolului 3 alineatul (1) din același regulament, ca un prejudiciu important adus unei industrii comunitare, pericolul de prejudiciu important adus unei industrii comunitare sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare.

92 Articolul 4 alineatul (1) din regulamentul de bază definește industria comunitară ca fiind fie „totalitatea producătorilor comunitari de produse similare”, fie „cei dintre ei ale căror producții suplimentare constituie un procent semnificativ în sensul articolului 5 alineatul (4) [din acest regulament] din producția comunitară totală a acestor produse [similare]”, prevăzând că, în ambele cazuri, pot fi

excluși din producția comunitară producătorii aflați în situațiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din același regulament. Instituțiile dispun de o largă putere de apreciere în ceea ce privește alegerea între cele două componente ale acestei alternative.

93 Trebuie arătat că industria comunitară astfel cum este reținută pentru determinarea prejudiciului nu trebuie să fie în mod necesar constituită din aceiași producători comunitari ca și cei care compun industria comunitară de care s-a ținut cont pentru a se stabili dacă plângerea inițială sau cererea de reexaminare beneficia de o susținere suficientă conform articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. Astfel, pe de o parte, în al doilea caz, industria comunitară nu poate, având în vedere conținutul ultimei dispoziții în cauză, să cuprindă decât producătorii comunitari care susțin plângerea sau cererea, în timp ce, în primul caz, ea poate include totalitatea producătorilor comunitari, indiferent dacă au exprimat sau nu au exprimat o astfel de susținere. Pe de altă parte, trebuie reținut că definirea industriei comunitare pentru determinarea prejudiciului este un exercițiu care se efectuează de către instituții după deschiderea procedurii. Or, este posibil, cu titlu de exemplu, ca, în cursul procedurii, un producător comunitar care la origine susținea plângerea sau cererea de reexaminare să își retragă această susținere sau să se abțină să coopereze cu Comisia. Un astfel de producător nu va fi inclus în industria comunitară pentru determinarea prejudiciului în ipoteza în care instituțiile aleg să definească această industrie reținând a doua componentă a alternativei prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din regulamentul de bază, cu toate că figura în industria comunitară pentru aprecierea gradului de susținere a plângerii inițiale sau a cererii de reexaminare.

94 Trebuie constatat de asemenea că aceste cazuri vizate, explicit sau implicit, la articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază presupun, prin definiție, că nu mai este atins pragul de 50 % prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din acest regulament. În consecință, astfel cum Consiliul a susținut în mod întemeiat în răspunsul său la o întrebare scrisă a Tribunalului și în ședință, atunci când, în exercitarea largii lor puteri de apreciere, instituțiile aleg să definească industria comunitară prin intermediul celei de a doua componente prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din regulamentul de bază, trimiterea din cuprinsul acestei dispoziții la articolul 5 alineatul (4) din acest regulament în general în ceea ce privește expresia „procent semnificativ [...] din producția comunitară totală” nu poate fi înțeleasă decât în sensul trimiterii la pragul minim de 25 %, iar nu la cel de 50 %. O astfel de soluție se impune cu atât mai mult cu cât cerința potrivit căreia industria comunitară trebuie să constituie un procent semnificativ din producția comunitară totală urmărește să garanteze că producțiile suplimentare ale producătorilor incluși în această industrie sunt suficient de reprezentative. Or, această ultimă calitate depinde mai mult de partea din producția acestor producători în producția comunitară totală decât de poziția pe care producătorii care nu sunt incluși în industria comunitară, în temeiul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, au adoptat-o în privința plângerii sau a cererii de reexaminare. Astfel, în prezenta cauză, după cum în mod întemeiat a arătat Consiliul în ședință, este indiferent, în ceea ce privește problema dacă producția Osram este suficient de reprezentativă în producția comunitară, că Sylvania este neutră față de menținerea măsurilor antidumping sau că se opune acestora. Or, în primul dintre aceste cazuri, spre deosebire de al doilea, nu s-ar fi ținut cont de producția Sylvania pentru a se stabili dacă era atins pragul de 50 % prevăzut de dispoziția citată anterior și producția Osram ar fi îndeplinit, singură, această condiție. Aceeași remarcă este valabilă în ceea ce privește GE Hungary dacă aceasta ar fi ales să devină neutră mai degrabă decât să se opună cererii de reexaminare.

95 Pe de altă parte, chiar dacă un astfel de aspect nu a fost invocat de reclamante în înscrisurile lor, este necesar să se precizeze că nu se poate cere instituțiilor ca, în ipoteza prevăzută la punctul 94 de mai sus, să definească în mod exclusiv industria comunitară prin intermediul primei componente a alternativei prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din regulamentul de bază, și anume incluzând în aceasta totalitatea producătorilor comunitari. Astfel, după cum s-a arătat la punctul 92 de mai sus, instituțiile dispun de o largă putere de apreciere în ceea ce privește alegerea între cele două componente ale alternativei prevăzute de această dispoziție. Ele ar putea, cu titlu de exemplu, să prefere a doua componentă a alternativei pentru motivul că o aleseseră deja în cadrul procedurii care s-a finalizat cu impunerea inițială a măsurilor antidumping în cauză, că nu au putut obține cooperarea

anumitor producători comunitari sau că au dificultăți în a stabili cu certitudine dacă toți producătorii comunitari trebuie incluși în producția comunitară sau dacă unii dintre ei trebuie excluși în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază.

96 În prezenta cauză, astfel cum reiese din considerentele (50) și (51) ale regulamentului atacat, Consiliul a decis să nu includă decât Osram în definirea industriei comunitare pentru stabilirea prejudiciului, după ce a arătat că această societate era singura care continua să susțină cererea de reexaminare, că susținerea acestei cereri a făcut obiectul numai al unei retrageri parțiale, că producția sa reprezenta aproximativ 48 % din producția comunitară totală și constituia, așadar, „cu siguranță un procent semnificativ din producția comunitară” și că datele sale privind prejudiciul erau cele mai bune date disponibile. Având în vedere constatările cuprinse la punctele 92-95 de mai sus, trebuie să se considere că Consiliul nu a săvârșit nicio eroare de drept reținând această definiție. Prin urmare, în prezenta cauză nu poate fi constatată nicio încălcare a articolului 3 alineatul (1), a articolului 9 alineatul (4) sau a articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

97 Trebuie să se arate că, deși, în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, instituțiile excluseseră Philips Poland din producția comunitară, această împrejurare nu ar fi schimbat nimic în analiza lor privind probabilitatea unei continuări sau a unei reapariții a prejudiciului. Într-o astfel de situație, producția Osram, singură, ar fi reprezentat peste 50 % din producția totală a produsului similar a părții din industria comunitară care își exprimă susținerea sau opoziția față de cererea de reexaminare. În consecință, definind industria comunitară prin intermediul celei de a doua componente a alternativei prevăzute de articolul 4 alineatul (1) din regulamentul de bază, instituțiile nu ar fi inclus decât această ultimă societate.

98 În sfârșit, trebuie să se arate că, în partea din regulamentul atacat consacrată examinării interesului Comunității, Consiliul a ținut cont în mod întemeiat de influența menținerii măsurilor antidumping în cauză asupra intereselor celorlalți producători comunitari.

99 Având în vedere toate considerațiile precedente, este necesar să se respingă ca nefondate primul și al doilea motiv.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

100 Reclamantele susțin că regulamentul atacat este insuficient motivat cu privire la două aspecte.

101 În primul rând, reclamantele pretind că Consiliul nu și-a motivat suficient aprecierea privind susținerea producătorilor comunitari pentru continuarea măsurilor antidumping în cauză. Ele critică faptul că nu a furnizat explicații privind motivele pentru care, în regulamentul atacat, a ajuns la o concluzie diametral opusă celei formulate de Comisie în documentul de informare din iulie 2007, cu toate că nu a fost introdus niciun element de fapt sau de probă nou. Ele reproșează de asemenea Consiliului că nu a explicat motivul pentru care a concluzionat că producția Osram constituia un procent semnificativ din producția comunitară și că, în consecință, pragul de 50 % prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază continua să fie atins cu toate că nu reprezenta în realitate decât 48 % din aceasta.

102 În al doilea rând, reclamantele susțin că acea concluzie a Consiliului potrivit căreia interesul Comunității impunea menținerea măsurilor antidumping în cauză pentru o perioadă suplimentară de un an nu este suficient de motivată. Mai exact, ele reproșează Consiliului că nu a furnizat o motivare clară și neechivocă privind interesul Osram în menținerea acestor măsuri. În această privință, ele pretind că nu s-a explicat în regulamentul atacat în ce mod continuarea măsurilor menționate pentru o perioadă suplimentară de un an ar aduce beneficii Osram, în ceea ce privește pierderile pe care le înregistra sau posturile în uzinele sale de producție sau în orice alt mod.

103 GE Hungary și Hangzhou, în esență, invocă sau susțin aceleași argumente ca și reclamantele.

104 Consiliul, susținut de Comisie și de Osram, solicită respingerea celui de al treilea motiv.

105 Reiese din jurisprudență că motivarea impusă de articolul 253 CE trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul autorității Uniunii care a emis actul atacat, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate pentru a-și apăra drepturile, iar instanței Uniunii să își exercite controlul (Hotărârea Curții din 30 septembrie 2003, Eurocoton și alții/Consiliul, C-76/01 P, Rec., p. I-10091, punctul 88, și Hotărârea Tribunalului din 12 octombrie 1999, Acme/Consiliul, T-48/96, Rec., p. II-3089, punctul 141).

106 Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt sau de drept pertinente diferite, cerințele de motivare trebuind să fie apreciate nu numai în raport cu modul de redactare a actului, ci și cu contextul său și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia (Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 1995, Ferchimex/Comisia, T-164/94, Rec., p. II-2681, punctul 118). Este suficientă prezentarea de către Consiliu a faptelor și a argumentelor juridice care au o importanță esențială în economia regulamentului (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 1996, Asia Motor France și alții/Comisia, T-387/94, Rec., p. II-961, punctele 103 și 104).

107 În primul rând, reclamantele nu pot pretinde că problema susținerii din partea producătorilor comunitari pentru menținerea măsurilor antidumping în cauză nu este suficient motivată. Astfel, reiese cu claritate din coroborarea în special a regulamentului atacat, pe de o parte, și a documentului de informare din iulie 2007, precum și a documentului de informare generală, care sunt de natură să furnizeze o clarificare a contextului adoptării regulamentului menționat, pe de altă parte, că:

— la momentul formulării cererii de reexaminare, Philips Poland era singurul producător comunitar care se opunea acesteia, Osram și GE Hungary susținând-o în mod expres, iar Sylvania neadoptând nicio poziție;

— prin urmare, nu exista nicio îndoială că nivelul de susținere a cererii de reexaminare se situa atât dincolo de pragul de 25 %, cât și de cel de 50 %, menționate la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, astfel cum rezultă în special din cuprinsul punctului 71 din documentul de informare din iulie 2007;

— cu toate că ancheta era în curs, GE Hungary și Sylvania au comunicat Comisiei că se opuneau deja cererii de reexaminare, ceea ce a avut drept consecință faptul că aceasta din urmă nu mai era susținută decât de Osram, a cărei producție era puțin mai mică de 50 % din producția comunitară totală, astfel cum rezultă în special din cuprinsul punctelor 71 și 72 din documentul de informare din iulie 2007;

— având în vedere diferența mică dintre procentul din producția comunitară care susținea cererea de reexaminare și cel din producția comunitară care se opunea acesteia și luând în considerare faptul că cele două praguri citate anterior trebuiau atinse atât în momentul formulării cererii de reexaminare, cât și pe tot parcursul anchetei, Comisia a examinat mai în detaliu dacă anumiți producători comunitari, în special Philips Poland, trebuiau excluși din producția comunitară în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, astfel cum rezultă în special din cuprinsul punctelor 28-68 și 70 din documentul de informare din iulie 2007;

— în primul rând, după ce a realizat această examinare, Comisia a estimat că cei patru producători comunitari trebuiau incluși în producția comunitară și, prin urmare, a concluzionat că se impuneau încheierea procedurii de reexaminare și abrogarea măsurilor antidumping în cauză, astfel cum rezultă în special din cuprinsul punctelor 69-73 din documentul de informare din iulie 2007;

— în al doilea rând, Comisia, continuând aprecierea și constatând că era dificil să stabilească cu certitudine dacă unii producători comunitari trebuiau excluși din producția comunitară în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, a decis să lase deschisă această problemă, precum și, în consecință, problema dacă cererea de reexaminare beneficia încă de gradul de susținere impus la articolul 5 alineatul (4) din acest regulament, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 49 și 50 din documentul de informare generală și din considerentele (49) și (50) din regulamentul atacat;

— astfel, Comisia a considerat că, drept urmare a opoziției față de cererea de reexaminare manifestate de GE Hungary și de Sylvania în cursul procedurii, situația din speță era analogă celei prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază și, aplicând prin analogie această ultimă dispoziție, era în interesul Comunității să continue procedura de reexaminare, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 50 din documentul de informare generală și din considerentele (50) și (94) ale regulamentului atacat;

— poziția Comisiei a fost susținută de Consiliu în regulamentul atacat.

108 Trebuie să se constate, de altfel, că reiese cu claritate atât din observațiile depuse de reclamante cu ocazia anchetei de reexaminare, cât și din argumentele pe care le-au formulat în susținerea primelor două motive din cadrul prezentei acțiuni că au înțeles perfect secvența de evenimente, astfel cum este descrisă la punctul 107 de mai sus.

109 În ceea ce privește critica reclamantelor potrivit căreia Consiliul a ajuns la o concluzie diametral opusă celei cuprinse în documentul de informare din iulie 2007, deși niciun element de fapt sau de probă nou nu justifica acest lucru, aceasta este lipsită de pertinență în cadrul prezentului motiv. Astfel, obligația de motivare constituie o normă fundamentală de procedură, care trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării, aceasta fiind o componentă a legalității pe fond a actului în litigiu (Hotărârea Curții din 22 martie 2001, Franța/Comisia, C-17/99, Rec., p. I-2481, punctul 35).

110 În orice caz, această critică este neîntemeiată. Astfel, după cum s-a arătat deja la punctul 81 de mai sus, 2CFL-i a prezentat observații detaliate privind documentul de informare din iulie 2007 în care expunea motivele pentru care, în opinia sa, Philips Poland și GE Hungary trebuiau excluse din producția comunitară în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază. Aceste observații puteau justifica în mod valabil o reconsiderare a aprecierii sale de către Comisie, cu atât mai mult cu cât, după cum știau reclamantele și astfel cum reieșea din observațiile pe care l-au prezentat în cadrul procedurii de reexaminare, problema structurii exacte a producției comunitare era, în prezenta cauză, o chestiune complexă și mult dezbătută.

111 Pe de altă parte, contrar celor considerate de reclamante, faptul că Consiliul nu a explicat în regulamentul atacat motivul pentru care a decis să se îndepărteze de concluzia formulată de Comisie în documentul din iulie 2007 nu poate, ca atare, să constituie o insuficiență a motivării, acest ultim tip de document neconstituind decât un act intermediar, în care Comisia nu expune decât o poziție provizorie (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 2008, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, T-206/07, Rep., p. II-1, punctul 52).

112 În sfârșit, contrar celor susținute de reclamante, Consiliul nu a intenționat, în considerentul (50) al regulamentului atacat, să sugereze că pragul de 50 % prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază era atins declarând că producția Osram constituia un procent semnificativ din producția comunitară. Prin această declarație, Consiliul se referea în realitate numai la pragul de 25 % prevăzut de aceeași dispoziție. A pretinde că pragul de 50 % era în continuare atins nu ar fi avut sens, de altfel, din moment ce, într-o astfel de ipoteză, nu ar fi fost necesar să se invoce în același considerent articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază, care prezuma o retragere a cererii de reexaminare sau o scădere a nivelului de susținere a acesteia sub acest prag. Constatarea potrivit căreia Consiliul intenționa să facă trimitere la pragul de 25 % este de asemenea confirmată de faptul

că, la punctele 4 și 71 din documentul de informare din iulie 2007, la punctul 4 din documentul de informare generală și în considerentul (4) al regulamentului atacat, cel puțin în versiunea lor engleză, termenul „procent semnificativ” este legat în mod expres de formularea „peste 25 % din producția comunitară totală”.

113 În al doilea rând, trebuie constatat că, contrar celor pretinse de reclamante, concluzia Consiliului potrivit căreia interesul Comunității impunea menținerea măsurilor antidumping în cauză pentru o perioadă suplimentară de un an este motivată suficient în regulamentul atacat.

114 Astfel, în considerentele (94)-(114) ale regulamentului atacat, Consiliul și-a expus clar aprecierea cu privire la ansamblul intereselor în cauză, și anume cele ale Osram, ale celorlalți producători comunitari, ale furnizorilor, ale importatorilor/negociatorilor, ale detailiștilor și ale consumatorilor. În considerentele (115) și (116) ale regulamentului menționat, Consiliul a comparat aceste diferite interese, înainte de a concluziona că „interesul pe termen scurt al Comunității [impunea] menținerea măsurilor pe o perioadă de adaptare suplimentară”.

115 Reclamantele nu pot critica Consiliul că nu a explicat suficient în ce fel era în interesul Osram menținerea măsurilor antidumping în cauză. Astfel, în considerentele (65)-(93) ale regulamentului atacat, Consiliul a stabilit în mod corespunzător și a explicat că expirarea acestor măsuri favoriza continuarea sau reapariția prejudiciului suferit de această societate. Acesta a constatat în special, în considerentul (90) al acestui regulament, că o astfel de expirare ar duce probabil la o deteriorare considerabilă a situației financiare a acesteia, întrucât s-ar vedea nevoită fie să își diminueze vânzările și, prin urmare, producția, fie să reducă prețurile sau ambele. Pe cale logică, o menținere a măsurilor antidumping nu putea, în consecință, să fie decât în interesul Osram. În plus, trebuie arătat că Consiliul nu a lăsat niciodată să se înțeleagă că această menținere ar permite Osram să surmonteze toate dificultățile pe care le are, ci numai că ar ajuta-o să efectueze adaptările necesare. În privința deciziei de a limita la un an perioada de prelungire a măsurilor, rezultă din considerentele (115) și (116) ale regulamentului atacat că ea este rezultatul comparației dintre diferite interese existente, care a lăsat în special să se vadă că, după acest termen, efectele negative probabile ale măsurilor menționate asupra consumatorilor și a altor operatori ar fi disproporționate față de avantajele pe care le-ar oferi producătorilor comunitari.

116 Având în vedere cele de mai sus, se impune respingerea celui de al treilea motiv și, în consecință, a acțiunii în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

117 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, trebuie să se decidă că ele suportă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu, cu excepția celor legate de intervențiile Hangzhou și GE Hungary, precum și cheltuielile de judecată ale Osram.

118 Conform articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

119 Conform articolului 87 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, Hangzhou și GE Hungary suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

120 Conform articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, Hangzhou și GE Hungary suportă cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu în legătură cu intervenția lor.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Philips Lighting Poland S.A. și Philips Lighting BV suportă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene, cu excepția celor legate de intervențiile Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd și GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), precum și cheltuielile de judecată ale Osram GmbH.

3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

4) Hangzhou Duralamp Electronics și GE Hungary suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu în legătură cu intervenția lor.

Papasavvas O'Higgins Gratsias

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 11 iulie 2013.

Semnături